

Zagospodarowanie turystyczne

Aby turyści odwiedzali ciekawe, pod względem krajoznawczym i wypoczynkowy, miejsca niezbędne jest tzw. **zagospodarowanie turystyczne**, na które składają się w szczególności:

- rozwinięta sieć transportowa w postaci połączeń lotniczych, autostrad, dróg ekspresowych, połączeń autobusowych i kolejowych, transportu lokalnego,
- bardzo dobra i łatwo dostępna baza noclegowa, czyli hotele, pensjonaty, schroniska, pola kempingowe i namiotowe, miejsca do biwakowania,
- rozwinięta baza gastronomiczna i handlowa czyli restauracje, bary, pizzerie, sklepy spożywcze i pamiątkarskie,
- dobrze zorganizowana baza wypoczynkowa w postaci bezpiecznych plaż, kąpielisk, wypożyczalni sprzętu, ścieżek rowerowych, szlaków pieszych, rowerowych i konnych,
- bardzo dobra informacja turystyczna, czyli oznakowanie miejsc, obiektów i szlaków, dostępność odpowiedniej ilości przewodników, drukowanie i rozpowszechnianie map, przewodników, folderów informacyjnych, tworzenie punktów informacji turystycznej.

W Europie bardzo dobrym zagospodarowaniem turystycznym mogą pochwalić się takie państwa jak Francja, Włochy czy Hiszpania, mimo że turystyka nie jest tam znaczącą gałęzią gospodarki. Corocznie miliony turystów odwiedzają te państwa, ale to przemysł i rolnictwo wpływają na bogactwo tych krajów.

Inaczej rzecz się ma w krajach Europy Południowej, takich jak Grecja, Chorwacja, Portugalia, Czarnogóra i Albania, gdzie udział usług turystycznych jest znaczny w rozwoju gospodarczym tych państw. Są to kraje bogate w walory turystyczne, ale ubogie w zasoby mineralne, które są podstawą przemysłu. Zatem usługi turystyczne i rolnictwo są motorem napędowym gospodarek tych krajów, dlatego rząd i samorządy inwestują w rozwój zagospodarowania turystycznego, aby zapewnić potencjalnym turystom jak najlepsze warunki do wypoczynku.